

skabe ny Fremgang for vor Verdensdel.« Over for denne Fremtid maatte derfor heller ingen uansvarlig Tale have Lov at forgifte Forholdet mellem to Folk, der skulde leve Side om Side under dette Arbejde. Forholdet mellem Tyskland og Danmark kunde ikke bygges op paa periferiske Bevægelser; det maatte finde sin Form under gensidig Respekt for de folkelige Ejendommeligheder, men ogsaa i Erkendelsen af de store Fællesinteresser, der henviser de to Folk til Samarbejde.

Valdemar Thomsen (B.) mente, at Resultatet af de nys vedtagne *Beskæftigelseslove* ikke vilde komme til at svare til Forventningerne. Det var dog under de foreliggende Omstændigheder et Fremskridt, at man — som Bondepartiet for længst havde foreslaaet — særlig tænkte paa at anvende ledig Arbejdskraft til produktiv Beskæftigelse. — Da Statsministeren den 8. Juli 1940 præsenterede sit nye Ministerium for Offentligheden, blev der ikke, som man kunde have ventet, afgivet en Programerklæring, men Statsministeren havde kun fremsat Udtalelser holdt i almindelige Vendinger. Og vel havde Handelsminister Christmas Møller i en Tale ved Købestævnet i Fredericia skildret Tilstandene i Danmark før Krigen som noget i Retning af det helt ideelle og udtalt, at der gennem det radikal-socialdemokratiske Styre var skabt et Samfund af Orden og Ligelighed, som man kun kunde længes tilbage til, men for at faa det rette Billede af *Enigheden* inden for de kontraherende Partier maatte man ogsaa se lidt paa Stemningen inden for Venstre. Partiets Formand, Madsen-Mygdal, havde paa Venstres Landsmøde advaret mod at lænke sig til den økonomiske Politik, »som allerede den 9. April var faldefærdig«, og ved Landboforeningernes nylig afholdte Møde i Odense havde han ytret Tvivl om, at det i det samlede danske Landbrug vilde være muligt til Vinter at producere Smør til 4½ Kr. — medens Venstres Repræsentanter i Regeringen havde accepteret en Hjemmemarkedspris paa 3 Kr. 89 Øre —, ligesom han med Henblik paa en mulig Kronehævningspolitik havde advaret indtrængende mod en Gentagelse af Fejlene fra 1925 og 1932, en Advarsel, hvis Ord om, at man ikke opfyldte sine Forpligtelser ved at hengive sig i Følelser og Stemninger, formentlig maatte opfattes som et alvorligt Varsko til de faa, der havde Ansvaret for, at Venstre lod sig narre med ind under Socialdemokratiets Førerskab. — Medens Statsministerens Præsentation af Ministeriet ikke havde indeholdt nogen Programerklæring, kunde det samme ikke siges om *Udenrigsministerens* Udtalelse af 8. Juli, hvor det efter Udtryk for Beundring for de tyske Sejre hed, at der var oprundet en ny Tid i Europa, der vilde medføre en Nyordning i politisk og økonomisk